

Mir i sigurnost

Hatib: Abdurrahman ibn Abdulaziz es-Sudejs

24. zul-hidže 1438. po Hidžri / 15. septembar 2017.

Svaka hvala i zahvala pripadaju Allahu, Tebi zahvaljujemo, Gospodaru, od Tebe pomoć i oprost tražimo, Tebi se kajemo, Tebe hvalimo onako kako Ti i dolikuje. Gospodaru, Tebi pripada hvala. Gospodaru, Ti si Es-Selam i od Tebe je selam – mir. Uzvišen neka si, Svemoćni i Plemeniti.

Hvala Allahu u javnosti i tajnosti, hvala Mu u tuzi i sreći.

Hvala Allahu za ono što znam i za ono što je mom razumu nepoznato.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, Vladara, Svetog, Onoga Koji je bez mahana, i svjedočim da je Muhammed Allahov rob i poslanik, koji je poslan sa najvišim vrijednostima Božijim stvorenjima, neka su na njega Božija milost, blagoslov i mir, i na njegovu čistu i plemenitu porodicu, i ashabe predvodnike u znanju, i tabiine, nosioce dobra i ljubaznosti, i one koji ih slijede u dobročinstvu, nadajući se Džennetu od Gospodara, do kraja vremena.

Bojte se Allaha, Allahovi robovi, jer se bogobojaznošću ostvaruju ciljevi, postižu stepeni, razbijaju tmine, priskrbljuju darovi i zaslužuje lijepa završnica. Uzvišeni kaže: “O vjernici, Allaha se bojte, i neka svaki čovjek gleda šta je za sutra pripremio i Allaha se bojte jer On dobro zna šta radite.” (El-Hašr, 18)

Budi bogobojazan u svakoj situaciji; čisto i trajno je samo ono što se Allahu posveti.

Ako budeš slijedio put bogobojaznosti, čvrsto i snažno, preteći ćeš onoga koji misli da se ne može preteći.

O muslimani, islamski ummet nalazi se u odabranim danima i blagoslovljenim vremenima, u kojima je jedan od najvrednijih ibadeta hadž, hodočašće Allahove časne kuće.

Ovaj ibadet uči nas vrlo važnom pitanju, koje zadire u samu njegovu srž i predstavlja jedno od njegovih najprepoznatljivijih obilježja i karakteristika, pitanje koje je potrebno islamskom ummetu i cijelom čovječanstvu, a koje priliči ambijentu oproštaja, rastanka, duševnog mira i blagosti, i utočištu istine i njenom glasonoši.

To je pitanje mira i sigurnosti među ljudima, koje je islam rasvijetlio do u tančine i ugradio ga u svoje savršene propise i uzvišene intencije, i koje u sebi sublimira sva značenja ljudskosti i morala, a posebno u ovom vremenu u kojem je smutnja podigla svoju zastavu i mobilizirala svoju vojsku zla, i u kojem “cvjetaju” ekstremizam, terorizam, ubijanje, sektaštvo i teror.

Moja vjera je islam, vjera spokoja, sigurnih temelja i ljubavi.

Vjera prisnosti, tolerancije i upute. Ogromna je razlika između istine i laži.

O vjernici, potreba čovječanstva za mirom je urođeni nagon, ljudska nužnost i šerijatski interes, jer bez mira nema izgradnje, prosperiteta, progresa, uzdignuća, razvoja i stvaralaštva.

Nasuprot miru su destrukcija, propast i stagnacija.

Svijetom je prije islama upravljao plemenski fanatizam, decenijama i stoljećima vođeni su ratovi zbog prestiža ili osвете, prolijevana je nedužna krv i stvarana su neprijateljstva. Došao je islam i posvetio posebnu pažnju pozivu u mir i odbacivanje ratova, nasilja, ubijanja i neprijateljstava i utemeljio je posebnu nagradu za to.

Islam, a ne nešto drugo, ugasio je žeravicu zla i nedaća, oslobodio je čovječanstvo okova mržnje i zlobe i poveo ga putem harmonije, spokojsva, mira i vjernosti.

On je ljekoviti eliksir za svaku bolest koja je na koljena i one najizdržljivije “oborila”.

Allah je učinio duše sklone uputi i islamom osvjetlio put upućenima.

Islam je vjera mira i sigurnosti, solidarnosti i harmonije, a njegovi propisi nemaju nikakvu drugu namjenu osim postizanja ovosvjetskih i onosvjetskih koristi, drugim riječima rečeno: gdje je korist, tamo je šerijat. Nije slučajno riječ selam, mir, izvedena od riječi islam, jer svijet nije upoznao istinski mir do poslanstva posljednjeg Poslanika, prvaka čovječanstva, alejhis-selam, i u okrilju šerijata.

Pojam selam spomenut je u Allahovoj Knjizi na četrdeset i četiri mjesta, dok se riječi harb, rat, i kital, borba, u jedini spominju samo šest puta. Jedno od Allahovih imena je Es-Selam.

On je Es-Selam u pravom smislu te riječi, i salim – čist od svake sličnosti i mahane.

Islamski pozdrav je selam, a Džennet je Darus-selam, kuća mira. Uzvišeni kaže: “Allah poziva u Kuću mira i ukazuje na Pravi put onome kome On hoće” (Junus, 25); “Njih čeka Kuća blagostanja u Gospodara njihova; On će biti zaštitnik njihov zbog onoga što su činili” (El-En’am, 127).

Ummete islama, konkretni primjeri iz Poslanikovog životopisa i islamskih osvajanja ukazuju na to da je najvažniji faktor i temelj širenja islama bio pozivanje na najljepši način, emotivnom porukom, lijepom riječju i lijepim ljudskim odnosom u miru i ratu. Imam Muslim bilježi u *Sahihu* od Burejde, radijallahu anhu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, svojim vojskovođama, prije nego što ih je slao u borbu, oporučivao bogobožnost i lijep odnos prema vojnicima, a zatim im je govorio: “Borite se hrabro i dostojanstveno, ne uzimajte ništa iz ratnog plijena, ne kršite ugovore, ne masakrirajte ubijene, ne ubijajte djecu i žene.” U drugoj verziji se dodaje: “Ne rušite i ne palite crkve, i ne sijecite stabla palmi.”

Allahu ekber! Ovim precizno biranim riječima i svetim porukama, Poslanikove oporuke milosti i saosjećanja potekle su čovječanstvom. Koji je to selam – mir općenitiji, sveobuhvatniji, ljepši, blistaviji i potpuniji od ovog selama koji obuhvata cjelokupan svemir sa svim njegovim stvorenjima, živim i neživim svjetovima! Da li je dunjaluk vidio i historija čula za sveobuhvatnija i potpunija moralna i ponašajna načela i primjere od onih s kojima je došao islam? Da li to razumiju misionari nasilja

i terorizma? Pravedni Božiji zakon došao je da bi uspostavio mir i sigurnost među ljudima, a ne da bi širio nered i uništavao imovinu neprijatelja. Šta tek reći za imovinu brata i prijatelja?! Za javno dobro i ono bez čega nema života i napretka? Alija ibn Ebu Talib, radijallahu anhu, rekao je: “Nemoj nikada odbiti primirje koje ti nudi neprijatelj, a u kojem je Allahovo zadovoljstvo, jer je primirje odmor za tvoje vojnike, spas od briga i sigurnost za tvoju zemlju.”

Ja sam musliman i silm – mir, predanost je u mome biću, mir od terorizma i nasilja.

Moj Gospodar je Es-Selam, Onaj Koji daje sigurnost, uzvišena su Njegova imena, Dobrostitvog, Plemenitog, Dobročinitelja.

O vjernici, jedna od velikih neistina koja je pripisana islamu, bez provjeravanja i ustručavanja, a koja je stvorila mit o “strašnoj vjeri”, jeste optužba da je islam vjera terorizma, mača, nasilja i nepravde. Ovo je gnusna optužba koju svojim postupcima opovrgavaju njeni gorljivi agitatori.

Islam je bio, jeste i bit će, Allahovom dozvolom, na visokom mjestu, u stalnoj ekspanziji i procvatu, jer je on ušao u ljudska srca svojom mudrošću, lijepim savjetom i dobročinstvom, a ne grubošću i silom. Kakvu blagodat ili korist možemo očekivati od čovjeka koji je natjeran u vjeru ognjem i mačem? Gospodar svjetova kaže: “U vjeru nema prisiljavanja” (El-Bekara, 256); “Na put Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj i s njima na najljepši način raspravljaj!” (En-Nahl, 125). Islam je jedina vjera bez čije svjetlosti ne može opstati dunjaluk i bez čije upute neće spoznati Pravi put.

Smijem se zakleti, i ne opozvati svoju zakletvu, da je svijet izgubio mnogo nazadovanjem muslimana i njihovim napuštanjem vodeće pozicije u svijetu, nakon što su mnoga društva zatvorila vrata njegovim zakonima i učenjima. Međutim, naša nada su mladi ljudi, svjesni svoga vremena, vremena tehnologije i modernih izazova. Braćo u vjeri, sigurnost je u mnogim društvima postala poput “varke u ravnicu u kojoj žedan vidi vodu, ali kad do tog mjesta dođe, ništa ne nađe”, a istinskog mira i sigurnosti ne može biti u ambijentu nepovjerenja i pokidanih veza među ljudima,

nego jedino u ambijentu pravde i ravnopravnosti. Mir se jedino može uspostaviti uspostavom istine i pravde, i davanjem prava onima kojima ona istinski pripadaju.

Allah je stvorio ljude jednakim, nema Gospodara, među njima, niti robova, neće biti mira sve dok se slabi budu žalili na uzurpaciju svojih prava.

Pravda je jedino zamisliva u prostranom okrilju islama.

Ibadet hadža, o vjernici, hodočasnici Allahove kuće, najbolji je primjer i najistinitija riječ o veličanstvenoj i nedodirljivoj islamskoj pravdi. Svi ljudi na hadžu su jednaki, nema razlika među njima. Stari i mladi, bogati i siromašni, svi oni se okupljaju na jednom mjestu, u jednoj odjeći i dižu ponizno svoje ruke prema nebu, i mole Milostivog i Samilosnog da primi njihova djela i oprosti im grijeh.

Plemenita braćo u ostatku svijeta, bojte se Allaha po pitanju mira, sigurnosti, ljubavi i solidarnosti. Praštajte jedni drugima, budite milostivi jedni prema drugima, zblížavajte se, ujedinite se, a ne okrećite se jedni protiv drugih. Uzvišeni kaže: "Svi se čvrsto Allahova užeta držite i nikako se ne razjedinjujte!" (Alu Imran, 103).

Čuvajte svoje domovine od nasilja i destrukcije, i klonite se zamki grdnje, prijekora, pesimizma i širenja neprovjerenih vijesti, jer su to najprezrenija svojstva.

Budite ogledalo ljepote šerijata, njegovih uzvišenih principa i dobrote za sve ljude. To su stubovi na kojima počiva uspjeh svake zajednice, uzvišenih ideala i ambicija, i kojima se ponose plemenita, kompaktna, saosjećajna i milostiva društva.

Ako to uspijete postići, suziti ćete prostor onima koji islam optužuju prizemnim i otrovnim optužbama i dokazati ćete da islam nije samo poruka mira nego istinski mir i blagostanje.

Islam, i to kažem s punim ponosom, iznjedrio je najveću civilizaciju koju historija poznaje, i on je, Allahovom dobrotom, najbolji lijek za ekstremizam, s jedne, i asimilaciju i pesimizam s druge strane.

Mir, sigurnost, stabilnost i autoritet države su crvena linija koju nije dozvoljeno prekoračiti i odgovornost su svih muslimana, i svi oni su dužni da ih čuvaju i da se okupe oko svojih vođa i udruže s vlastima u borbi protiv onih koji ugrožavaju sigurnost, pozivaju u zlo i smutnju i razbijaju vjersko i nacionalno jedinstvo, podižu oružane bune protiv vladara i odbijaju pokornost.

Molimo Uzvišenog Allaha da sačuva našu zemlju, islamski ummet, i ostale muslimanske zemlje od zavjere neprijatelja i domaćih izdajnika, i da sačuva “zemlju dva harema” od svakog zla i nedaće, i da je učini svjetionikom istine i mira, jakom i ponosnom, ustrajnom na istini, sigurnom i bezbjednom. On čuje i prima dove onih koji se nadaju. Uzvišeni kaže: “O vjernici, živite svi u miru i ne idite stopama šejtanovim; on vam je, zaista, neprijatelj otvoreni.” (El-Bekara, 208)

Braćo u vjeri, od Allahove dobrote i velikih blagodati, slavljen neka je On, koje izgovaramo i priznajemo, u skrušenosti, itaatu, dovi i zahvalnosti, jeste hodočašće Allahove Časne kuće, koje se ove godine obavlja pod motom: Hadž – poruka mira. Neka naša poruka cijelom svijetu iz Allahove blagoslovljene zemlje, u novoj hidžretskoj godini, koja polahko obasjava horizonte i ispisuje svoju poruku nade i optimizma, bude: Dođite u mir, u okrilju islama i sunneta najboljeg stvorenja, i čuvajte mir od svih prijetnji i barijera.

Globalni mirovni proces otežavaju aktivnosti cionističke države usmjerene protiv Mesdžidul-Aksaa, progoni, ubistva, etničko čišćenje naše braće u Siriji, Iraku, Jemenu, a posebno Burmi i Arakanu koji svjedoči jednu od najvećih ljudskih katastrofa.

Mir ometa i ekspanzija radikalnih ideja i terorističkih organizacija i finasijska potpora tim organizacijama, ohrabrivanje protestnih šetnji i demonstracija, širenje neprovjerenih i zlonamjernih informacija putem neprijateljskih medija i kanala. Obaveza je raditi na promociji kulture mira, putem školskih programa, sredstava informisanja, društvenih mreža, a posebno među mladima kod kojih treba razvijati mehanizme zdravog dijaloga kroz odgojne programe i sistematsku borbu protiv

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

ekstremizma, usađivati vrijednosti tolerancije i suživota, raditi na uspostavljanju globalnog mira i sigurnosti i suzbijanju nasilja i krvoprolića, govora mržnje, sektaških ideologija, raspirivanja smutnji i svega što ugrožava nacionalno jedinstvo.

To je, hvala Allahu, upravo ono što radi ova blagoslovljena zemlja, Allah je čuvao, zemlja islama i simbol mira. Uzvišeni kaže: "A Allah želi vidljivim učiniti svjetlo Svoje, makar ne bilo po volji nevjernicima." (Et-Tevba, 32)

Jedna od blagodati kojom je Uzvišeni Allah privilegovao ovu zemlju jeste da ju je učinio kolijevkom islama, ambasadorom mira i čuvarom dva blagoslovljena harema i onih koji ih hodočaste, hadžija i mu'temira. Hvala Allahu na dobročinstvu i blagodatima.

Allah podario meni i vama blagoslov u Kur'anu i sunnetu, i okoristio nas njegovim ajetima i mudročću.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane i muslimanke od svakog grijeha i pogreške, a tražite i vi i iskreno se pokajte, On preko loših djela prelazi i prašta.

